

وفاکنیم و ملامت کشیم و خوش باشیم...

نامه سرگشاده ابوالفضل جوکار (مؤسس گاج)
به دکتر مسعود پزشکیان

| به نام خداوند جان و خرد |

با تقدیم درود و سلام و ادب و احترام به محضر مقام منیع ریاست جمهوری اسلامی ایران
جناب دکتر مسعود پزشکیان (دام اجلاله)

به بهانه این ایام که در تقویم ما به نام کتاب و کتابخوانی ثبت شده است و بالتابع تصور می‌رود این دولت خصوصاً در یاری حامیان و مروجان کتابخوانی از هیچ کوششی فروگذار نخواهد کرد، جهت استحضار و البته استظهار جناب عالی بنادرم قصه‌پر غصه‌ای را از ایام ماضی نه چندان بعيد، برای شما روایت کنم. باشد که آن هواخواه تخصص و هنر و علم و فن، و مدافعان فضیلتِ وفاق و کار و تولید، با آگاهی از این رخداد، خود نسبت به موضوع، داوری کرده و حکم به انصاف و عدالت دهد.

باری، یک سال و اندی پیش بود که گاج، آزمونی را مطابق روال همیشگی برای دانش‌آموزان برگزار کرد که در قسمت ادبیات آن چند بیتی از فرخی یزدی (شاعر آزادی خواه و استبدادستیز عصر مشروطه) انتخاب شد و با قصد عیارسنگی درک و دانش مخاطب در خلال سؤالات قرار گرفت. جهت مزید اطلاع حضرت عالی باید بگوییم در این آزمون چندهزار نفر شرکت کردند و قریب به هزار نفر به این پرسش‌ها پاسخ گفتند اما تنها نیمی از پاسخ‌ها مقرن به صحّت بود. مع هذا چشمان روز بد مبیناد؛ آن ابیات بر خاطر عده‌ای گران‌آمد و همراهی با اغتشاشات تلقی شد. فلذا فی الفور حکم به تعطیلی مرکز آزمون‌های گاج دادند. ابیاتی که بلا تردید از منبعی ممنوعه و یا کتب ضالّه مضلّه انتخاب نشده بود بلکه از دیوان فرخی یزدی معروف است که مجوز انتشار از وزارت ارشاد اسلامی دارد و در هر کوی و بروزی قابل دستیابی است.

ابیاتی از این دست:

چون ببینی ظالم از ظالم حمایت می‌کند

آخرای مظلوم از مظلوم چون خود یاد کن

چون فتد اینجا به آنجا هم سرایت می‌کند

آه مظلومان چو آتش در میان پنبه است

ثروت دنیا خلائق را کفایت می‌کند

بگذرند از کبریایی گر خداوندان آز

شرکت‌کنندگان با عنایت به این اشعار می‌بایست در خصوص تغییر مصوّت‌ها، اختیار زبانی و یا حذف همزه و مسائلی از این دست اظهار رأی می‌کردند. جالب اینکه بعضی ابیات، اتفاقاً از کتاب‌های درسی انتخاب شده بود که آن هم مورد اعتراض دوستان واقع شد:

مال او غارت یک دسته عیاش نبود	پافشاری پی حق خود اگر ملت داشت
نامی از دولت و قانون به جهان کاش نبود	معنی دولت قانونی اگر این باشد
آن زمانی که هما سخره خفاش نبود	ما طرفداری خورشید حقیقت کردیم

البته به طور کامل پیداست که این اشعار جنبه تاریخی دارد و گاه در آن به نام و نشان شخص تصریح شده است:

جای سردار سپه جز به سردار نبود	بود اگر جامعه بیدار در این دار خراب
--------------------------------	-------------------------------------

با این همه آقایان از فرصت استفاده کرده و به این بهانه حمله همه‌جانبه‌ای را به گاج آغاز کردند. از طرفی به جای محاکمه قضایی شخص خاطی (در صورت احراز خطای) با حکمی عجیب از سوی وزارت آموزش و پرورش چند هزار نفر را از کار بیکار و فی الواقع از زندگی ساقط کردند و از طرف دیگر علاوه بر هجمة علنى در رسانه ملی به کلیت مؤسسه و فعالیت‌هایش، آن ابیات را در تیراژی چند ده میلیونی در رسانه‌های عبری و عربی و غربی و نیز شبکه‌های فارسی‌زبان سراسر جهان به سمع و نظر مخاطبان رساندند که تا به اکنون ندانستم هدفشان چه بوده است.

گیرم که در مجموعه تحت مدیریت این جانب سهوی رخ داده باشد، آیا باید در تعمیم این خطابه هزاران مدیر و کارمند بیگناه، و گسترش مطلعان از چند صد نفر به بیست‌سی میلیون نفر گشاده‌دستی کرد و چشم بر هرگونه مصلحت و درایت و معرفت بست؟ وانگهی به نظر می‌رسد بهتر است همه ما در متابعت از قول متین امام معصوم که فرمودند «إِنَّقُوا مِنْ مَوَاضِعِ الْتُّهْمَ» به گونه‌ای رفتار کنیم که مصدق ابیات و کلمات آنچنانی نباشیم. نه اینکه دهان هر کسی را به صرف سوءظن بیندیم که این شیوه نامرضیه بی‌شک خلاف توصیه «ظنُّوا بالمؤمنين خيراً» است. آری، چه خوش گفت مولوی:

ظنِ نیکو بر بر اخوانِ صفا گرچه آید ظاهر از ایشان جفا

علی ای حال بزرگواران بی‌آنکه به سرنوشت چند هزار کارمند این مؤسسه بیندیشند حکم به تعطیلی دو ساله مرکز آزمون‌های گاج دادند که تابه امروز بیش از سالی از آن طی شده است. گاج پذیرای هرگونه مجازات منصفانه و مناسب با جرم احتمالی است. اکنون نیز اصراری به شکستن این حکم عجیب ندارد. اگر آن را عادلانه و منصفانه می‌دانید باکی نیست؛

وفا کنیم و ملامت کشیم و خوش باشیم که در طریقت ما کافری است رنجیدن

اما اگر نارواست یک روز هم در تأیید آن با ارباب بی‌مروت دنیا شریک نباشد که دعای خیر چند هزار کارمند شریف و بی‌قصیر بدرقه راهتان خواهد شد.

باقی بقايتان.

۲۶ آبان ماه ۱۴۰۳

ارادتمند شما؛ ابوالفضل جوکار

